Walt Disney's

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 12 21 MAART 1964

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

LAMPJE heeft sinds kort een vriendje. Hij heet Glimpie en is een glimworm. Toen Lampje op een avond met Willie in het bos wandelde, heeft hij Glimpie ontmoet. Of liever, Glimpie heeft Lampje ontmoet. Want hij was zo nieuwsgierig wie die grote glimworm was, die nog rechtop liep ook, dat hij naar Lampje toekroop en 'n praatje begon te maken. Al gauw waren ze de beste vriendjes. „Kom je morgenavond weer?" vroeg Glimpie. „Oen kunnen we samen spelen."

„O, dat mag ik niet," schrok Lampje. „Ik hoor eigenlijk om deze tijd al in bed te liggen, maar ik mocht nu nog even met Willie mee."

„Wat jammer," vond Glimpie. „Ik slaap overdag altijd. Maar weet je wat, als ik nu ga slapen, kan ik morgen met jou spelen."

De volgende morgen ging Lampje naar het plekje waar hij Glimpie ontmoet had. Maar hoe hij ook keek, nergens kon hij een glimpje van Glimpie ontdekken. Toen hoorde hij een verdrietig stemmetje: „Hier ben ik Lampje. Ik heb er gisteravond niet aan gedacht, dat je me niet kunt zien als het licht is, want mijn lichtje is veel te zwak. Nu kunnen we nog niet met elkaar spelen. Snik, snik!"

Och, wat had Lampje een medelijden met Glimpie. Opeens kreeg hij een idee. „Zo gauw het donker is vanavond, kom ik hier; ik zal aan Willie vragen of ik voor die ene keer wat later naar bed mag en dan zal ik een heel klein lampje voor je meenemen, dat een heleboel licht geeft. Goed?"

Wat was Glimpie blij. Hij droogde meteen zijn tranen. En als je overdag in het bos gaat wandelen en je ziet een klein lichtje over de grond kruipen, dan kun je er zeker van zijn dat Lampje niet ver uit de buurt is!

OOM DONALD

OOM DONALD'S BRIEVENBUS

GERARD DIEPENBROCK, TER APEL. Je hebt nu vast al een heleboel kwartjes gespaard voor het schoolreisje, hè, Gerard? Ga je al gauw? En waar ga je naar toe? Schrijf je me dat nog eens? Daar ben ik wel erg benieuwd naar.

MONIQUE GEERTSEN, BERG EN DAL. Er is inmiddels al weer een nieuw verhaal van Pipo in DONALD OUCK gekomen. Hoe vind je het? Even leuk als de vorige verhalen? Ik wel, hoor! Nog reuze bedankt voor je mooie Mickey-Mousekaart.

DICK PLUG, GENDRINGEN. Heb je die schaatsen nog gekregen? En heb je veel geschaatst van de winter? Wat dat betreft had je beter zo'n winter als vorig jaar kunnen hebben. Toen kon je wel aan het schaatsen blijven. Dag, Dick!

CORMA KIEVIT, STELLENDAM. Dat kleine broertje van jou is al een hele knul geworden, denk ik zo. Hij is nu zeven maanden zo ongeveer zeker. Ga je, nu het wat zachter weer wordt, weer vaak met hem wandelen? Dat is leuk, hè?

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom! Schrijf zoveel je maar wilt aan DONALD DUCK, Postbus 792, Amsterdam. Schrijf op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres en in de linkerbovenhoek: OOM DONALDS BRIEVENBUS.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 12

Deze week gaan we er op uit om eieren te zoeken. Onze vraag is nameliijk: hoeveel eieren vind je op dit plaatje? Je moet het heel rustig aan doen, anders raak je in de war. Na een poosje tel je nog eens en je controleert dan of je er net zoveel hebt als de eerste keer. Is het getal niet hetzelfde, dan tel je nog eens.

Schrijf de oplossing van deze puzzel (dat is dus het getal dat aangeeft hoeveel eieren je op dit plaatje gevonden hebt) op een briefkaart en stuur die vóór 26 maart aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam. En vergeet niet duidelijk je naam en adres op de kaart te zetten.

Schrijf bovendien links op de adreszijde „Oplossing 12".

Veel succes!

KWARTAAL-ABONNEES, ATTENTIE ALSTUBLIEFT

Op 1 april a.s. vervalt de kwartaaltermijn van f 3.25.

Ontvangt U dit blad per post?

Betaalt U dan uiterlijk 1 april op gironummer 477682 t.n.v. DE GEILLUSTREERDE PERS N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam. (Zet U vooraf op de voor ons bestemde strook: voor lopend postabonnement Donald Duck en de naam en het adres zoals die staan op de adresband).

Wordt het door de wederverkoper bezorgd?

Stort U dan uitsluitend op het gironummer van het Bijkantoor waaronder U ressorteert. De wederverkoper kan U dit nummer geven en onze administratie weet het ook. Bij voorbaat onze dank!

PRIJZEN

Eerste prijs: een horloge: tweede prijs: jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een boek.

De oplossing van prijsvraag nr. 10 luidt: MAART GUUR, VOLLE SCHUUR.

ONS ZIEKENLIJSTJE

Nelleke de Bruin is 9 jaar en zij spaart foto's van filmsterren. Haar adres: Karel Doormanlaan 15, Best.

Adje van de Meijs is geopereerd aan zijn beup; hij is 11 jaar. Sturen jullie hem iets voor zijn verzameling postzegels en lucifersmerken? zijn adres: Paterstraat 81, Tilburg.

Selma Pater is 12 jaar en zij moet nog een tijdje in de Johannastichting, Heyenoordseweg 5, Arnhem blijven. Zij spaart foto's van Elvis.

Jos Dekker is ook 12 jaar en al een hele tijd ziek. Hij zou het leuk vinden, als jullie hem een kaart of een brief stuurden. Zijn adres is: Siriusstraat 41, Hilversum.

Elly Duifhuizen uit Oud-Beyerland, Geurt Gort, Hellendoorn en Tonny Vermeulen, Middelburg, bedanken iedereen die hen heeft bedacht, heel hartelijk.

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars van prijsvraag nr. 5 zijn:

1e prijs: horloge: K. v. d. Made, Vierhoutenstr. 103, Den Haag.
2e prijs: weefdoos: I. v. Loon, Galderseweg 19, Gaider.
3e prijs: badmintonspel: J. Aangeenbrug, Hillegom; M. v. Bommel, Moergestel; Iz. Lamse, Collijnsplaat; E. Vos, Norg; Y. en M. Hirs, Spaarndam; M. Perdijk, Nuenen-Eeneind; I. Wilfried, Reet, Belg., K. Meerveld, Benschop; A. Huizing, Sappemeer; G.-Jan Heijns, Ter-Aar.
Boek: T. Aberkrom, Oosthuizen; J. Huizinga, Warfstermolen; I. Nelissen, Leidschendam; B. v. d. Veen, Sauwerd; E. Grootjes, Noord-Scharwoude; SJ. Zij, Den Burg, Texel; M. Renne, Den Bosch; H. Hergt, R'dam-27; E. Olthoff, Damascus, Syrië; J. Kolkman, H'sum; Fr. Kleen, Nieuw-Leusen; C. Batterman, Wildervank; K. Terstall, A'dam; A. Ent, IJmuiden; J. Looren-de Jong, Ammerstol; H. Ulijn, Oss; M. v. Alphen, Geldrop; J. Kolhoff, Steenwijk; Sh. Boessen, Geleen.

WALT DISNEY
Oom Dagobert
Bah! Moet je die snatneuzen me nou eens horen uitlachen!
Kalm! Als u de zak straks leeggooit, bent u het die hèn uitlacht, oom Dagobert!
ZZZZZZZ
Ja! Hihi! Niemand weet dat jij aan deze stofzuiger hebt geprutst . . . en dat hij geen stof en kruimels meer opneemt!
Zijn wij even goed af!
ZZZZ
Maar weet je zeker dat hij wèl karreltjes goud zal opnemen?
Ja, heel zeker! Ik ben geen amateur-uitvinder!
ZZZZ
Ik ben verschrikkelijk benieuwd!
Nou, nou . . .
Bah! Eén korreltje maar! Ik ben bedrogen!
U bent veel te ongeduldig, oom Dagobert! Hoe wilt u hier nou ooit goud vinden!

Om te bewijzen dat deze stofzuiger verkeerlijk korreltjes goud opneemt, heb ik een gebied op het oog waar in ieder geval goud te vinden is!
Nou, hou dan op met je geklets en wijs me de weg!
Kalm! Bij dat plateau rechtsaf!
En even later . . .
We zijn er . . . hier kwamen vroeger de goudzoekers langs!
Mooi zo!
Til je voeten op, Willie! Ik wil geen korreltje missen!
U bent veel te hebberig!
Ik geloof niet dat we hier erg veel goud zullen vinden! Ik zal u iets voorlezen!
Wat?
In de zomer van 1846 daalde Cornelis Koraat de heuvels af en volgde de weg die altijd de route van de goudzoekers was geweest.
GOUD-SPOREN VAN HET WILDE WESTEN
„Hij droeg een zak stofgoud over zijn ene schouder en was in een beste bui!"
„Plotseling overvielen de Indianen hem! De zak op zijn rug redde hem het leven!"

„Cornelis vluchtte en liet de Indianen ver achter zich!"
„Maar helaas! Zijn stofgaud was uit de zak gelopen en weggeblazen door de wind!"
OOST-WAARTS 2000KM
Bah! Dat goud kunnen we toch nooit terug-vinden!
Daarom heb ik nu juist een zak meel meegenamen!
'ns Kijken waar het naar toe waait!
Ach, Willie . . . dat waait natuurlijk alle kanten op!
Dat hoeft niet! De wind waait in deze streek altijd één kant uit! Kom maar mee!
Bah! Ik snap best waarom hij dat wil! Die stofzuiger is haast niet te tillen!
Aha! Wat een geluk! In dit ravijn slaat de wind neer!
Denk je dan dat het stofgaud nog steeds hier ligt, Willie?

Och, het zal heus niet allemaal hier liggen, maar wat we vinden, zal vast de moeite waard zijn!
En za . . .
Juist . . . Zigzaggen van de ene kant naar de andere!
Ik ben al halverwege!
ZZZZ
Nu stap ik eventjes! Hihi! Ik wil eindelijk wel eens gaud zien!
JIPPIE! GOUD! GOUD!
Verdraaid, ja!
Maar vlakbij . . .
Ik haorde iemand Goud! schreeuwen.
Die goudzaekers zijn veel slimmer dan ik! Ik heb alleen maar stijve knieën gekregen.
JAHOE!
Wat ben jij knap, Willie! Ik krijg een schat aan goud daar niets anders te daen dan te stafzuigen!
Is hij getikt?
Nee, toch niet! Die Willie vindt van alles uit!
ZZZZ

Zo . . . steek je handjes maar in de lucht!
Boris Boef!
Ik zal die stofzuiger van je overnemen! Hoho! Ieder op zijn beurt!
Maar ik ben geen erg geduldige goud-zoeker!
O, ja? Nou, niemand kon ongeduldiger zijn dan Dagobert Duck!
Is 't heus?! Kijk . . .
Help! M'n gouden horloge!
ZOEF!
ZZZZ
Oeil Mijn ring!
HA, HA!
ZWIEP!
Zien jullie wel? Korreltjes goud is niks voor mij! Ik zuig liever stukken op! Hoha!
Wat een schurk ben jij!
KRR-KRR-KRR-KRR-KRR
Hé! Wat hoor ik nu?
Lieve help! Boris heeft een helikopter! Dat is lelijk!

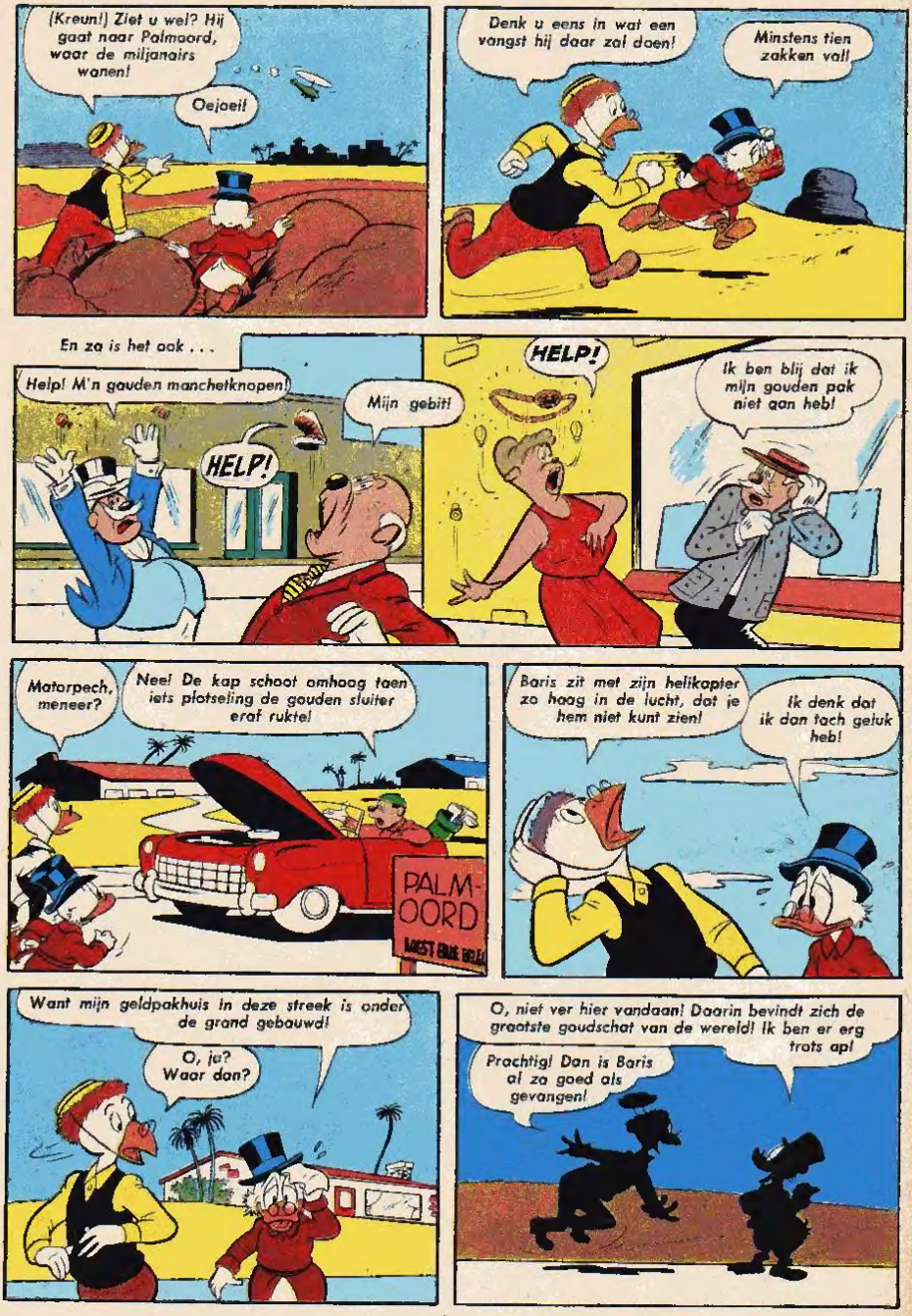
(Kreun!) Ziet u wel? Hij gaat naar Palmoord, waar de miljonairs wonen!
Oejoei!
Denk u eens in wat een vangst hij daar zal doen!
Minstens tien zakken vol!
En zo is het ook . . .
Help! M'n gouden manchetknopen!
HELP!
Mijn gebit!
HELP!
Ik ben blij dat ik mijn gouden pak niet aan heb!
Motorpech, meneer?
Nee! De kap schoot omhoog toen iets plotseling de gouden sluiter eraf rukte!
PALM-OORD
Baris zit met zijn helikopter zo hoog in de lucht, dat je hem niet kunt zien!
Ik denk dat ik dan toch geluk heb!
Want mijn geldpakhuis in deze streek is onder de grond gebouwd!
O, ja? Waar dan?
O, niet ver hier vandaan! Daarin bevindt zich de grootste goudschat van de wereld! Ik ben er erg trots op!
Prachtig! Dan is Baris al zo goed als gevangen!

Kam! We hebben een snelle auto nodig en een gaudgeverfde hoed!
?
En . . .
Zie ik er niet idioot uit met die gaudgeverfde haed?
Och, Boris zal hem goed zien en dat is 't voornaamste!
Ja! Daar heb je hem . . . hihi . . . dat wordt z'n laatste jacht!
Die auto rijdt hard, maar ik haal hem wel in!
Z Z Z Z Z
Daar ligt mijn onderaardse geldpakhuis, Willie!
We zullen er overheen rijden!
BLIJF UIT DE BUURT!
Blijft u nu naar Boris' helikapter kijken!
BLIJF UIT DE BUURT!
HÉ! H-HELP!
Ja, als het gaud niet naar de stofzuiger kan komen, komt de stofzuiger wel naar het gaud!
BOEMP!

En ook de helikopter omdat hij niet meer bestuurd wordt!
KREKS!
Hihi! We zullen de rest maar aan de politie overlaten!
Ja! Die kan Boris opsluiten en het gestolen goud terugbrengen!
Maar . . .
Ons stofgoud is nergens meer te vinden! Het is vast en zeker weggewaaid!
Kijken wat het poeder doet!
Goeie grutjes! Het poeder waait op deze plek alle kanten op!
En in het boek staat helemaal niet of op nog andere plaatsen stofgoud verloren is!
Wat een ramp!
Kom mee naar beneden, Willie!
BLIJF UIT DE BUURT!
Je kunt het natuurlijk niet meenemen, Willie, maar je kunt hier wèl fijn spelen, hè?
Nou en of!
NNNN

ZO GING IK VAN START

door
ADA
KOK

ER is een tijd geweest dat ik niets van zwemmen moest hebben. Misschien kwam dat wel doordat ik mijn allereerste kennismaking met de zee wat al te krachtig doorvoerde. Het gebeurde in Zandvoort, waar ik als tweejarige het zekere voor het onzekere nam en met kleren en al de grimmige kabbeling in liep. Ik kon de bakoring eenvoudig niet langer weerstaan. De hele dag hed ik de mensen erin en eruit zien lopen en ik vond gewoon dat ik maar eens moest ontdekken waarom. Nauwelijks sloegen de eerste golven tegen ma op, of ik viel om. Dat had vader gelukkig nog net gezien en terwijl het zouta water in mijn oren en neus kroop, trok hij mij uit de Noordzee. Enfin, dat heb ik gewaten, hoor! Voor mij voorlopig geen water meer. Maar met mijn oudere zusje Grette lag dat andere. Die had in haar allerprilste jaren wat meer geduld aan de dag gelegd. En op een gegeven moment wilde zij leren zwemmen. In het Sportfondsenbad-west in Amsterdam. Zij leerde het vlot en vaardig. En op schoolwedstrijden behaalde zij haar eerste grote overwinning. De beloning was het lidmaatschap van de zwemclub ZAR. „Wat Gretta kan, moet jij ook kunnen," zei pa, die kennelijk terugdacht aan die warma zomerdag in Zandvoort aan da zee. Het kwam erop neer dat ik het ook moest gaan leren. Eerst netjes aan de hengel, ja weet wal hoe dat gaat. Nou, ik deed mijn uiterste best en maakte aardige vorderingen. Dat vond ik tenminste zelf. Het pierebadje was banedan mijn stand en dwars tegen de voorschriften in sprong ik in het diepe. Dat ging een paar maal goed, totdat de badman het zag. En die badman dat was me er een. Ik weet het nog heel goed: hij had rood haar en hij kon schreeuwen dat de stukken araf vlogen. Ja echt, ik was als de dood voor die man. Meer goed, hij kreeg ma te pakken en pakte mijn leskaart af. En hij had nog gelijk ook. Ik had nu eenmaal het diploma nog niet. Toen mijn straftijd om was, heb ik dat maar gauw gahaald. Maar om nu te zeggen dat ik da smaak van hat zwemmen te pakken had, nee hoor, dat toch echt niet. Ik vond er gewoon niets aan en dan die schreeuwerd van een badman- .. Meer Gretta hield vol. Als zij moest wedstrijdzwemmen ging ik altijd met haar mee. Eerst bij ZAR en later bij de HDZ. Ze sleepte me altijd maar mee. En tenslotte behoorde ik gewoon tot de inventaris en werd ik ook lid van HDZ. En toen is het langzaam maar zeker ook bij mij gekomen. Ik kreeg er lol in om steeds maar harder te zwemmen. Maar ja ik was nog zo jong en het meer serieuze werk was toen voor mij nng niet waggelegd. Wel voor Gretta, dia hard trainda voor da Olympische spelen in Rome. Dat was niet zo eenvoudig, want hier in Nedarland zijn de mogelijkheden om ja rustig op zulke grote evenementen voor te bereiden, nou niet bepaald gunstig. Ja kunt gewoon ja kaartja kopen voor hat zwembad, waar het altijd druk is. Toen besloten wij dan maar eens een keer da knoop door te hakken en op een goede morgen hebben wij thuis ons badpak aangetrokken. Omdat wij bij ons aan de Amsteldijk het water als het ware voor de voeten hebben, zijn wij pardoes de Amstel in gesprongen. Tsjonge, wat heeft me dat een bekijks gegeven. Dat moest iedereen zien: twee van die ronde badmutsen die daar in snalle vaart door het Amstelwater gleden. Eigenlijk is die Amstel heel erg vies. We hebben het dan ook maar niet meer gedaan. Maar gek was bet wel. En ik herinner me nog goed hoe onze buurvrouw toen tegen mijn moedar zei dat Ada zo ontzettend hard kon zwemmen. Ik heb dat later heel wat karen kunnen bevestigen.

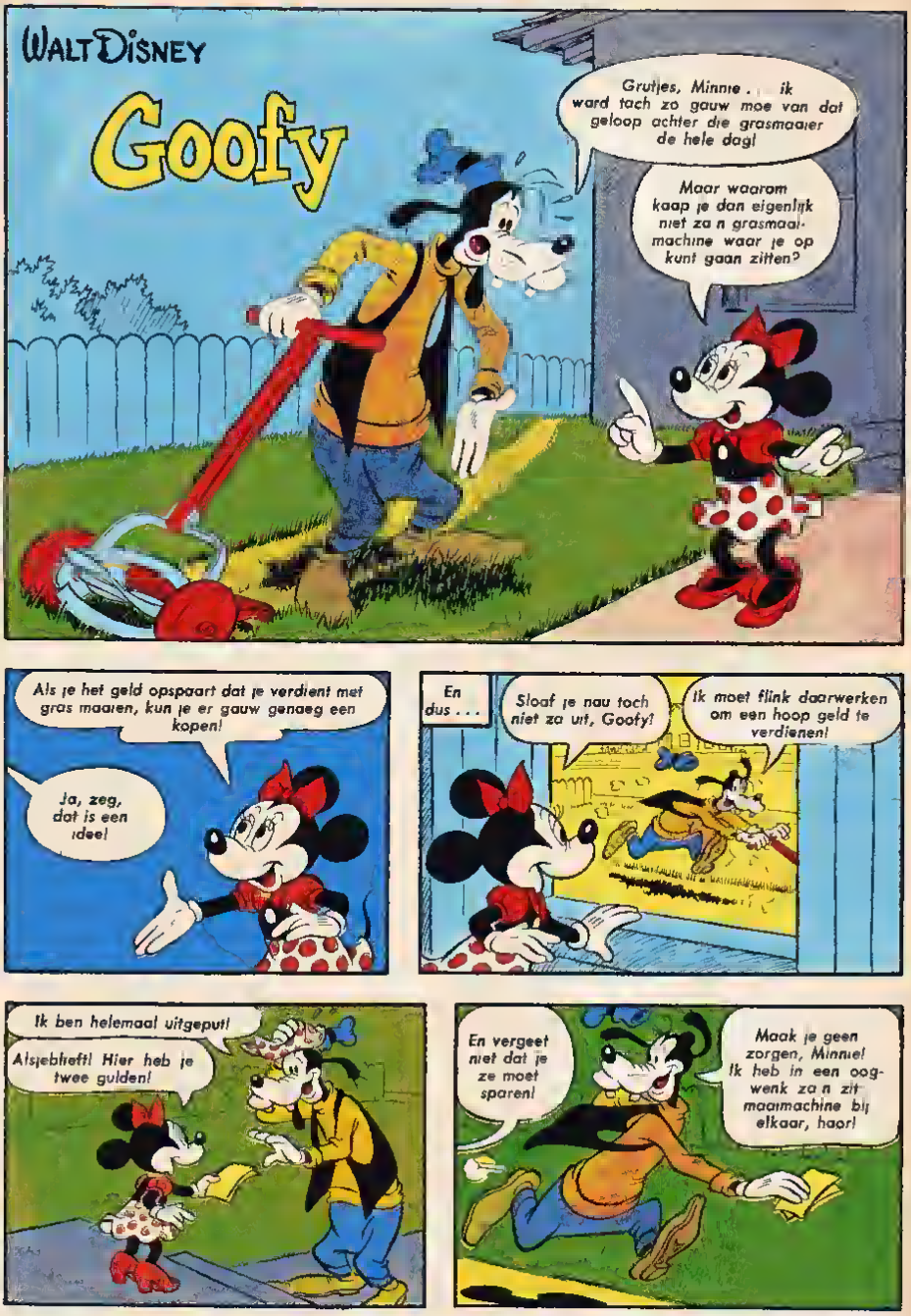
WALT DISNEY
Goofy
Grutjes, Minnie . . . ik ward tach zo gauw moe van dat geloop achter die grasmaaier de hele dag!
Maar waarom kaap je dan eigenlijk niet za n grasmaai-machine waar je op kunt gaan zitten?
Als je het geld opspaart dat je verdient met gras maaien, kun je er gauw genaeg een kopen!
Ja, zeg, dat is een idee!
En dus . . .
Sloof je nau toch niet za uit, Goofy!
Ik moet flink daarwerken om een hoop geld te verdienen!
Ik ben helemaal uitgeput!
Alsjeblieft! Hier heb je twee gulden!
En vergeet niet dat je ze moet sparen!
Maak je geen zorgen, Minnie! Ik heb in een oog-wenk za n zit-maaimachine bij elkaar, haor!

Ik heb nog nooit iemand zo vlug gras zien maaien ... Nu loopt hij zo hard als hij kan naar het huis van Klaartje Koe!

Maar natuurlijk, Goofy ... mijn grasveld heeft wel een beurtje nodig!
Wat een bof!
TRING

Hallo, Minniel Zeg, heeft Goofy soms een of andere pit ingenomen? .. O, zit de vork zo in de steel! Wat een idee!

Dank je wel, Klaartje! Ik heb geen tijd voor een praatje, want ik moet aan het werk!

Sjongejonge! Nog een paar van zulke karweitjes en ik heb geld genoeg om een grasmaaier te kopen!

Later ...
Zo! Ik, als ik hiermee klaar ben, uw gras komen maaien, mevrouw Spek?
Nou, heel graag, Goofy!

Hallo, Goofy . . . en hoe staat het nou met je spaarcentjes?
O, dag Minnie! Hihi! Ik heb er al genoeg om een grasmaaimachine te kopen!

Dank zij jou zal ik von nu af aan mijn geld op een makkelijke manier verdienen!

Dat ik zelf niet veel eerder op het idee ben gekomen, hè? Dat zou me heel wat rugpijn bespaard hebben, denk ik!

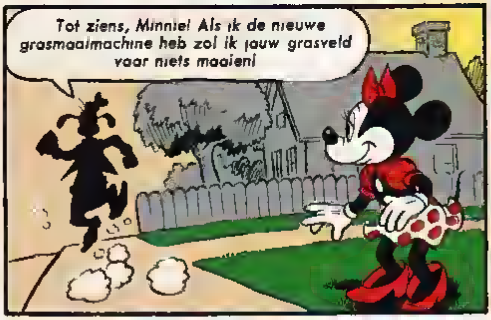
Tot ziens, Minnie! Als ik de nieuwe grasmaaimachine heb zal ik jouw grasveld voor niets maaien!

Nou, ik ben echt blij dat ik hem een klein beetje heb kunnen helpen!

Maar een poor dogen later . . .
Hé, Goofy, wat is er met jou aan de hond?
O, hallo, Minnie!

Ik ben net naar de dokter geweest omdat ik zo'n rugpijn heb!
Ik zal je wel even helpen!
Och, Minnie, dat hoeft echt niet! Het gaat best! Jij hebt me nu heus wel genoeg geholpen!
Maar, Goofy, heb je dan geen nieuwe gras-maaimachine gekocht?
Ja, dat wel, Minnie!
Maar om je de waarheid te zeggen... ik zou willen dat ik hem niet had gekocht!
Maar, Goofy !...
Hoe kun je nu pijn in je rug krijgen als je op de maaier zit!
O, nee, dan heb ik geen last!
Dat begint pas als ik het gras moet gaan maaien!
Als jij zo'n ding voort moest duwen, zou je ook rugpijn krijgen, denk ik!

PIPO IN HET WOESTE WESTEN

geschreven door WIM MEULDIJK

In het oude Wilde Westen is het nog lang niet zo rustig als een heleboel mensen — en Pipo óók — eerst dachten! Onze vrienden ontdekken dat een nieuw opgerichte boevenbende het plan heeft om een goudtrein te overvallen. Pipo en zijn reisgenoten waarschuwen de goudbank en de politie, maar ze worden vierkant uitgelachen. Pipo besluit dat zij nu alléén de treinoverval zullen gaan verhinderen, zij reizen langs de spoorlijn en bereiken een seinhuis, waarin de oude wachter hun eerhaal wél gelooft! Maar wat zullen zij tegen zo'n grote boevenbende moeten beginnen — ze zijn in de minderheid!

9. OUDE STRIJDMAKKERS...

BAAS MIJLPAAL, de seinwachter, krijgt opeens weer wat kleur op zijn wangen. „Wij moeten hulp hebben," zegt hij, „daarin heb je gelijk, clowntje! Jaja, konden we die oude Indianentroep van de Snauw-snauw-stam maar weer bij elkaar trommelen! Maar ik heb geen idee waar die roodhuiden tegenwoordig uithangen." Alle ogen richten zich nu op Klukkluk, het Indiaantje begint verlegen naar zijn vingers te kijken. „Oef-oef," mompelt hij, „mij zijn enig overgebleven lid van roemvolle stam die nog echt Indiaans doen! Andere Snauw-snauw-mannens zijn allemaal gewone mennens geworden die niet meer wonen in wig-wamzels, maar in de stenen huizen van de bleekgezichten! Het zijn onmogelijk om die mannens op te sporen, want mij weten niet waarheen zij allemaal zijn, ik heb gezegd, oef-oef, mij zijn er zeer moe van!"
Nu staat Petra op. „Ik weet het wel!" zegt ze, tot ieders verbazing. „Ik heb er laatst een stukje over gelezen in 'n tijdschrift. De meeste mennen die vroeger Indiaan waren, wonen tegenwoordig in de Tonkie-vallei; ik weet niet waar die is!"
„Ahe," zegt Pipo. „Als we al onze kennis botje bij botje leggen, komen we een heel eind! Meneertje de seinwachter, waar is de Tonkie-vallei?"
Baas Mijlpaal springt opgewonden overeind. „Die is hier vlakbij!" roept hij. „Die twee bergen moet je over, dan zit je meteen in de Tonkie-vallei! Het is een bekend dal, er komen altijd veel toeristen en... "
„Genoeg!" roept Pipo. „Spaar je adem en je woorden, ik weet voldoende! Klukkluk, laat dat peertje los, pak je bijltje, wij gaan samen naar de Tonkie-vallei om je oude Indianenstam bij elkaar te trommelen!!"
Een kwartier later verlaten Pipo en Klukkluk het seinhuisje, ze gaan lopen, want de bergpaadjes zijn te smal voor een ezelwagen. Mammaloe en Petra blijven achter bij de oude seinbaas en bij de ezelkar.
Pipo en Klukkluk steken de spoorlijn over en wandelen achter elkaar over het rotspaadje dat in de richting van de Tonkie-vallei voert.
Het wordt een lánge wandeling, ze moeten drie keer stoppen om hun benen rust te gunnen en twee keer maken ze halt voor een overstekende grizzly-beer. Als ons tweetal over de kale top van de tweede berg geklommen is, zien ze beneden zich mooie dennebossen met witte hulsjes liggen.

illustratie JAN WESSELING

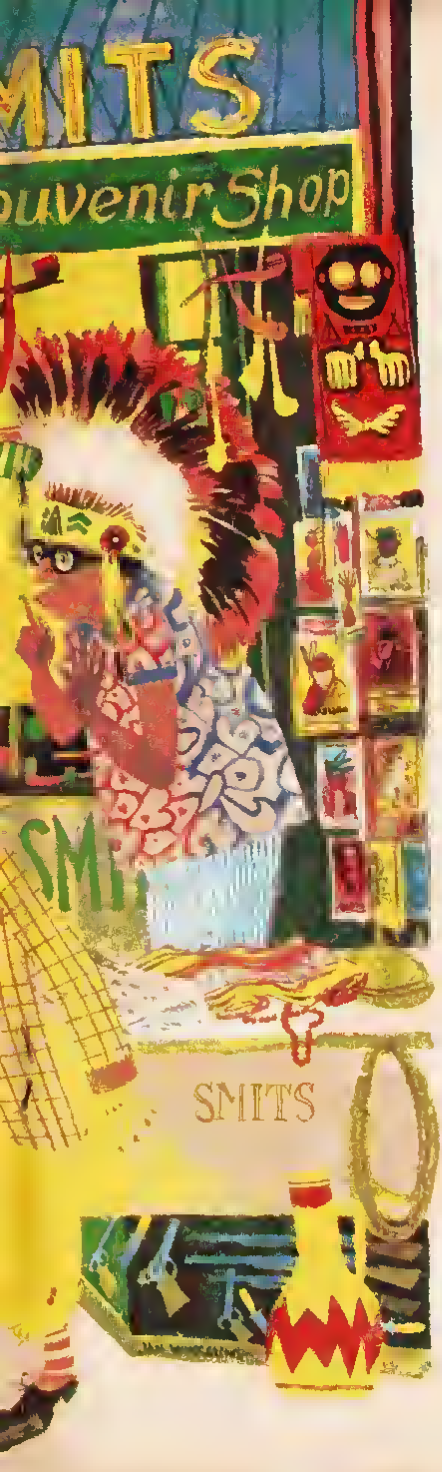

„Ik durf te wedden dat dit die Tonkie-vallei is!" roept Pipo. „Het staat trouwens op dat richtingbordje, een vergissing is dus bijna uitgesloten! We gaan snel naar die dorpjes toe, Klukkluk. Wat zullen je oude strijdmakkers blij zijn om jou weer te zien na al die jaren! Eindelijk kom je weer bij je soortgenoten; laten we vlug afdalen naar die Indiaanse plaats!"

Even later lopen Pipo en Klukkluk door een keurige hoofdstraat met veel winkeltjes. „Het valt me tegen," mompelt Pipo. „In plaats van fiere paarden staan hier alleen maar glimmende auto's geparkeerd. Ik zie ook nergens een wig-wam!"

Maar Klukkluk begint opeens te rennen naar een hoek. „Hier zijn de totempaal!" juicht hij, tarwijl hij er op Indiaanse manier omheen danst. „Oewawah-oewahwah!"

Pipo rent naar Klukkluk toe en kan hem nog net van de rijweg aftrekken vóór het verkeerslicht op groen springt. „Dat is een verkeerslicht-paal, Klukkluk," zegt hij boos. „Je moet uitkijken! Waar zijn nou de Indianen van de Snauw-snauw-stam?"

Het Indiaanse gezang van Klukkluk blijkt nu toch gevolgen te hebben, er gaat ergens een winkeldeur open en een man met een gewoon pak aan, maar met een prachtige verenmuts op, komt naar buiten. „Oef-oef!" juicht Klukkluk, „als dat niet zijn mijn oude vriend Hikkende Hond! Jaja, hij zijn het! Hallo, Hikkende Hond, jij herkennen mij wel! Ja, ons hebben nog eens samen gejaagd en misgeschoten op de wilde bison."

De man die door Klukkluk wordt aangesproken met de naam Hikkende Hond, schijnt niet zo erg blij te zijn. „Jaja," zegt hij, „ik ken je nog wel, Klukkluk! Maar je hoeft die ouwe rare naam van mij niet zo rond te bazuinen, dat was mijn Indiaanse naam toen ik nog net zo'n halve wilde was als jij! Tegenwoordig heet ik mister Smits en ik verkoop echte nagemaakte Indiaanse pijpen aan de toeristen! Ook heb ik zeer mooie ansicht-en-piepkaarten met afbeeldingen van wigwams en opperhoofden. Kan ik juille soms iets verkopan?"

Pipo begint te schateren van pret: hij vindt het een goaie mop!

Op dat geluid komen er nog twee mannen naar buiten. Klukkluk herkent hen onmiddellijk! „Bulkende Beer en Hijgende Valk!" roept hij. „Trouwe makkers uit dagen vol pijlgetrappel en paardgefluit! Oewahwahwahoeh!"

„Pardon," zegt de ene man die door Klukkluk met Bulkende Beer aangesproken wordt, „die ouderwetse tijden zijn voorbij, Klukkluk! Dat jij nog steeds voor Indiaanse driftkop speelt, moet jij weten, maar meneer Valk en ik doen niet zo kinderachtig meer! Wij hebben samen een winkel in groente, lust je nog peuitjes?"

Klukkluk begint te stampvoeten, maar als ze nog een uurtje met de andere bewoners van deze vallei gesproken hebben, houdt hij er mee op, omdat zijn voeten er pijn van gaan doen!

Het is overal hetzelfde: alle vroegere leden van de Snauw-snauw-Indianenstam zijn nu nette burgers geworden, die brava baantjes hebben en nooit meer krom sluipend op het oorlogspad gaan.

„Jullie zijn allemaal zeer zoetsappig geworden!" roept Klukkluk als hij tenslotte een hele troep mannen om zich haen heeft verzameld, „Niemand durven meer flinke dadens te doen, te eten bij kampvuur, te slapen in tent en te vechten met blote handens tegen de bos-beer! Mij zijn de enige die nog held zijn en met één vuistslag een broodje pindakaas [illegible] een boze boef durven platslaan! Oef! Bangbroeken! Oef!"

Natuurlijk slikken de inwoners van het Tonkie-dal deze beledigingen niet zomaar! Ze beginnen te brommen en aan Klukkluk te plukken.

„Hoepel op, varklede pias!" roepen ze. „Kom onze rust niet verstoren met je versleten praatjes!"

Pipo ziet dat het hoog tijd wordt om in te grijpen. „Mannen van Tonkie-dal!" roept hij, „jullie begrijpen het niet goed! Klukkluk is niet gekomen om jullie uit te schelden! We hebben de bulp nodig van alle mannen die nog een beetje Indiaanse moed over hebben! De boeven van de Blauwpiepersbende willen een trein overvallen; daartegen moeten alle eerlijke strijders zich verzetten!"

Dat is duidelijke taal, het Indiaanse bloed van de Tonkie-dal-bewoners begint te koken van verontwaardiging! Ze renoen naar hun huizen, halen hun oude kleren uit de koffers en van zolder, krabben het roest van hun wapens, beschilderen hun gezichten met oorlogskleuren en vormen even later een lange stoet, die achter Pipo en Klukkluk aan de bergen intrekt, op weg naar het seinhuis van Baas Mijlpaal!

Volgende week: EEN TREIN IN AANTOCHT . .

WALT DISNEY

Rakker

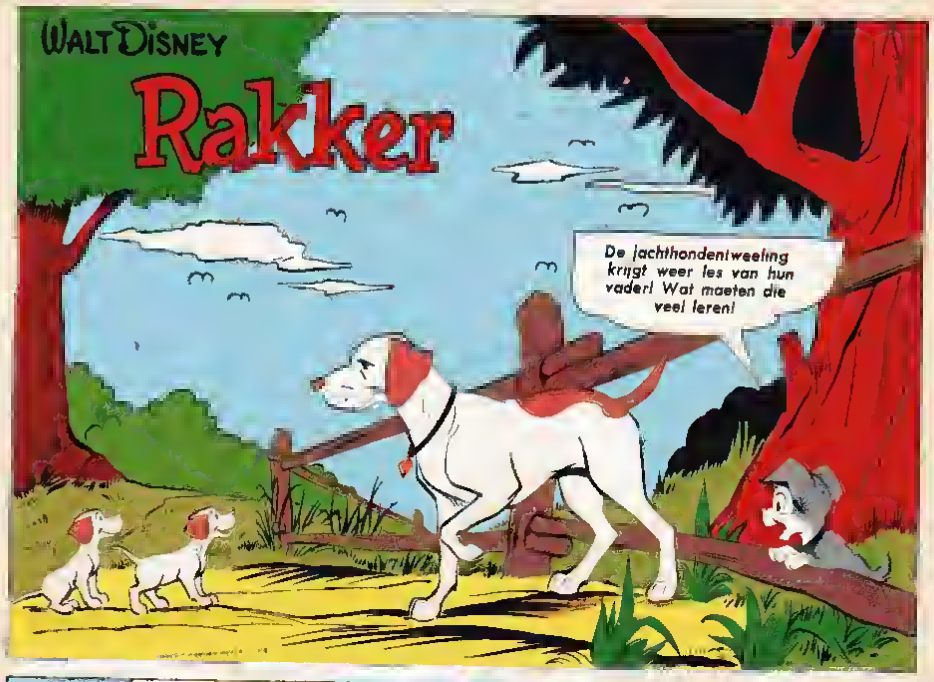

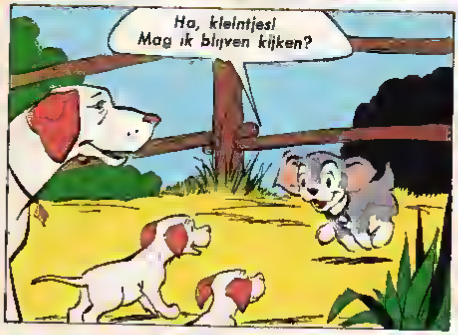

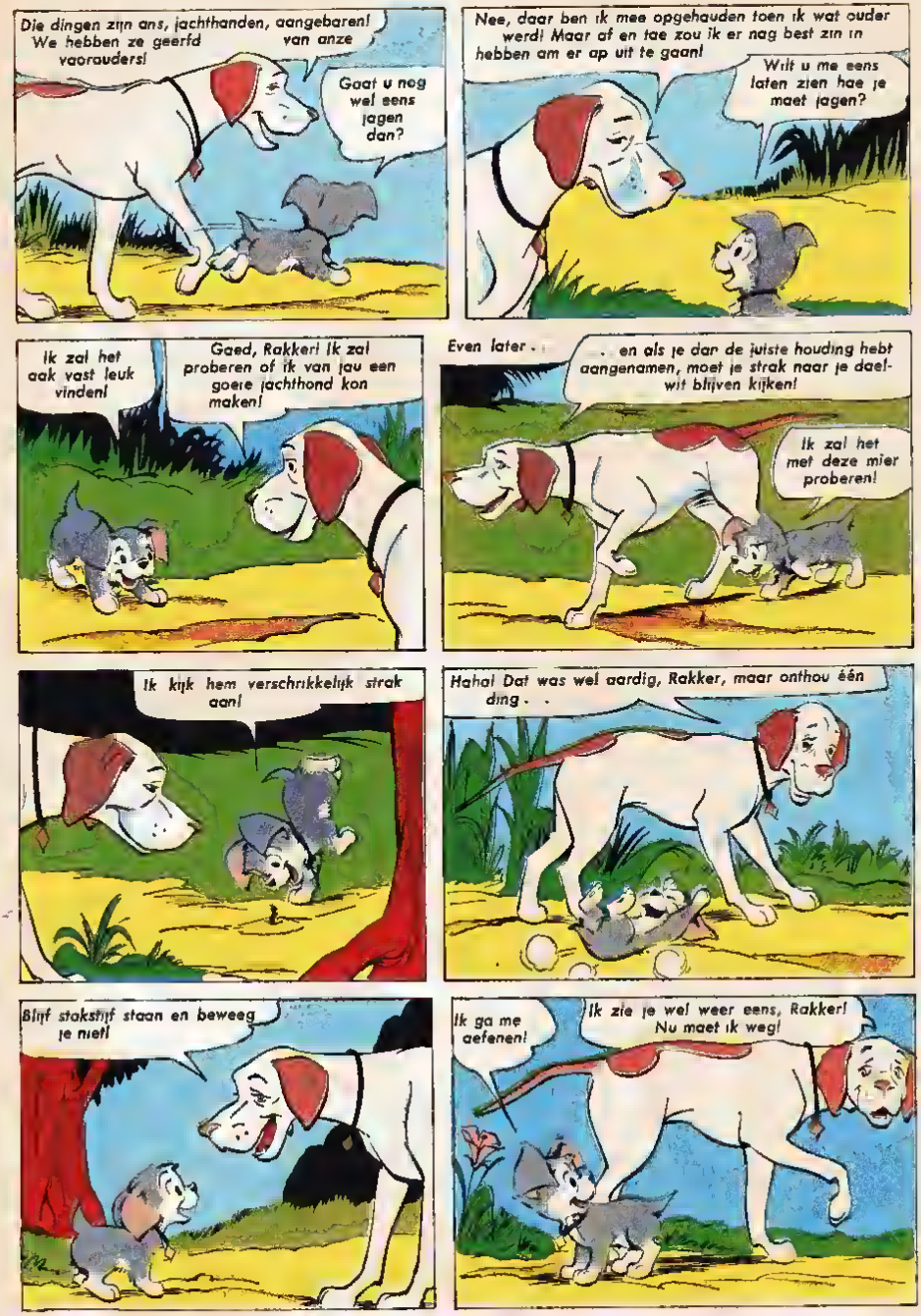
Die dingen zijn ons, jachthanden, aangeboren! We hebben ze geerfd van onze voorouders!
Goat u nog wel eens jagen dan?
Nee, daar ben ik mee opgehouden toen ik wat ouder werd! Maar af en toe zou ik er nog best zin in hebben om er op uit te gaan!
Wilt u me eens laten zien hoe je moet jagen?
Ik zal het ook vast leuk vinden!
Goed, Rakker! Ik zal proberen of ik van jou een goere jachthond kan maken!
Even later . . .
. . . en als je dan de juiste houding hebt aangenamen, moet je strak naar je doelwit blijven kijken!
Ik zal het met deze mier proberen!
Ik kijk hem verschrikkelijk strak aan!
Hahal Dat was wel aardig, Rakker, maar onthou één ding . .
Blijf stokstijf staan en beweeg je niet!
Ik ga me oefenen!
Ik zie je wel weer eens, Rakker! Nu moet ik weg!

Later . . .
Dit is een moai daelwit!
DONG!
Wat zou er met dat handje aan de hand zijn, moeder?
Ik weet het niet, jachie! Het lijkt wel of hij betoverd is!
We zullen hem niet storen! Kom mee, kinderen!
?
TIK!
TIK!
OEWOE!
TWENG!
!
Neem me niet kwalijk, hoor! Ik wilde kijken of je wel echt was!
Nou, dat weet je dan nu!
Grutjes! Er zit toch meer aan dat jagen vast dan je op het eerste gezicht zou denken!

Oeioei! Daar heb je Wally Warm!
?
Daar kan ik vast fijn op loeren!
DING!
TJOEP!
!
KRATS! KRATS!
Goeie grutjes! Hoe kun je het nou leren als ze je steeds storen?!
Misschien kan ik wel rustig .. ahal Een vlinder!
DING!
Kijk, daar heb je Rakker! Wat doet-ie daar?
Hij staat stokstijf! Wat een grappig gezicht!
Dat is vast een nieuw spelletje!
We willen ook spelen!
Magen we met je meedoen?
Dat kan tach wel, Rakker?

Bah, wat zijn jullie vervelend, zusjes! Kunnen jullie me niet éventjes met rust laten?
Met rust?
Waar-voor?

Ik ben bezig jagen te leren en nu hebben jullie de vlinder aan het schrikken gemaakt!
Jij?
Leren jagen?
Moeder heeft ons nooit leren jagen!

WOE-OE-OE!
Hé, zeg, wat is dat voor geluid?
Dat is een politiesirene!
Het komt hierheen? Zullen we eens kijken?

Mooi zo, ze zijn weg! Nu kan ik tenminste verder gaan oefenen!

De politie haalt ons in! We kunnen ons beter van de buit ontdoen!
Ik zal het over deze heg gooien!

!
KREKS!

Er zit iets in dat bosje! Ik zal 'ns aan 't werk gaan!

Zou het een kat zijn?

En intussen . . .
We geven 't op!
En waar is de buit?
Dat zeggen we niet!
POLITIE
Niets te bekennen! Ze hebben het vast weggegooid!
We zullen de omgeving 'ns afzoeken!
Sjange! Wat opwindend, hè?
Ik ben erg benieuwd of ze het geld zullen vinden!
Die hond staat in jachthouding!
Ik zou maar eens een kijkje in die struik gaan nemen!
Hier is de buit!
Dank zij deze hond hebben we het gevonden!
En dus
Zo! Hier heb je nog wat kluitkoekjes!
En nogmaals bedankt!
Rakker zal het voorlopig wel te druk hebben met eten om op jacht te gaan!
Hihi! Hihi!

ALLEN Voor EEN

door JOOP TERMOS

Het vakantiegeld dat de eerste-klassers van de Rijndamse mulo-school voor een zieke klasgenoot hebben verdiend, is gestolen. De leerlingen ondernemen een speurtocht en weten de dief te vinden. De man ontsnapt echter aan de politie. Als Hans de Kl... en Hetty Bron het bureau bezoeken en vragen of hij al gearresteerd is, worden ze teleurgesteld. Toch moeten ze op het bureau blijven voor een belangrijke gebeurtenis....

illustratie · GERARD VAN STRAATEN

HETTY Bron en Hans de Kloet staarden de agent niet begrijpend aan. Wat voor belangrijks moest er met hun tweeën gebeuren? De agent glimlachte om hun verbaasde gezichten „Gisteravond heeft er in het Rijndamse dagblad een kort bericht gestaan over de arrestatie van de twee dieven Maar de krant wil voor het nummer van vandaag een uitvoerig verhaal publiceren over jullie speurtocht een verhaal met foto's natuurlijk. De stadsredactie heeft ons gevraagd te waarschuwen als jullie vandaag hier zouden komen En nu ga ik ze inderdaad waarschuwen," verklaarde hij.

Hetty en Hans keken elkaar aan. „Leuk!" riep Hetty, en Hans trok een bar verwaand gezicht Tjonge, wat een belangstelling!

„Ha, ha, zullen de leerlingen van de andere klassen even jaloers zijn," verkneukelde Hetty zich De agent helde inmiddels met de redactie van de krant. „Met de politie. De dievenjagers zijn hier, kom maar gauw," zei hij. De aanmoediging om gauw te komen was voor de verslaggevers en de fotograaf eigenlijk overbodig. Het duurde niet lang of er stopte een auto voor het hoofdbureau. Twee verslaggevers en een fotograaf, beladen met fototoestellen, sprongen uit de auto. Ze stapten het bureau binnen, waar de fotograaf Hans en Hetty bij de agent zette en ijverig foto's knipte Daarna troonden de verslaggevers het tweetal mee naar buiten, waar de anderen stonden.

„Is er geld gevonden?" riep Wim Laarmans

„Nee, nee, maar er komt in de krant een verhaal over ons," riep

Hans opgewonden. Dat werd me een sensatie! Het gebeurde ook niet alle dagen dat je in het middelpunt der belangstelling stond van een fotograaf en twee journalisten. De eersteklassers werden door de verslaggevers en de fotograaf, die eerst ook nog de gehele groep fotografeerde, naar een ijssalon gebracht. Ze kregen grote porties ijs en daarna moesten ze over hun avonturen vertellen. Eerst riepen ze allemaal door elkaar, maar de langste journalist wees op Pieter van Gelder en zei: „Jij ziet er slim uit, vertel jij het verhaal maar."

Pieter was natuurlijk erg trots en hij vertelde — herhaaldelijk onderbroken door uitroepen of aanvullingen van de anderen — over hun belevenissen. Het werd een lang verhaal. De journalisten schreven ijverig op wat Pieter te vertellen had. Eindelijk waren ze klaar.

„Nou jongens, wacht maar op het avondblad ... daarin zullen jullie het verhaal kunnen lezen en natuurlijk ook mijn foto's kunnen zien," zei de fotograaf en daarna verdwenen de drie mannen. De eersteklassers drentelden uit de ijssalon naar buiten. Toen zakte opeens hun vrolijke stemming. Zeker, het was leuk om straks hun avonturen in de krant te lezen, maar het vakantiegeld van Paul Verkerk was nog niet terecht. De pompbediende die het geld gestolen had, was nog voort vluchtig.

„Zullen we naar meneer Veldman gaan?" stelde Hetty voor.

„Ja, misschien weet hij een goede raad," meende Wim Laarmans.

„Nee, nee, meneer Veldman moet rusten, we mogen hem niet lastig vallen," riep Hans de Kloet en aan deze uitspraak viel niet te tornen. „Zouden we 'm dan morgen kunnen bezoeken?" vroeg Hetty hoopvol.

„Dat kunnen we best aan mevrouw Veldman vragen," riep Pieter van Gelder.

„Ja, ja, moeten we doen, kan best," klonk het van alle kanten. Ze liepen dus naar het huis van meneer Veldman. Hetty belde aan. Mevrouw Veldman opende de deur en groette de eersteklassers. „Mevrouw, mogen we uw man bezoeken? Toe mevrouw ... alstublieft," smeekte Hetty. Mevrouw Veldman glimlachte. „M'n man komt pas laat in de middag uit het ziekenhuis naar huis," verklaarde ze, „hij wordt eerder ontslagen dan we dachten. Hij is erg goed opgeknapt. Ik zal de dokter vragen of mijn man morgen een van jullie kan ontvangen. Maar kom niet al te vroeg, niet eerder dan tien uur."

„Dank u wel mevrouw," zei Hetty en ze keerde teleurgesteld terug naar de anderen. De leerlingen wisten niet goed wat ze moesten doen. Ze spraken voor het naar huis gaan af om de volgende morgen vijf voor tien bij het huis van de sportleraar samen te komen. Daarna gingen ze naar huis en wachtten verlangend op de komst van het Rijndamse dagblad. Ze drentelden ongeduldig bij de voordeur rond en gristen de krant uit de bus, zodra deze werd bezorgd. De journalisten hadden een prachtig verhaal geschreven en de fotograaf had leuke foto's gemaakt. De eersteklassers lazen over hun eigen avonturen

„SCHOLIEREN SPEUREN NAAR DIEF VAN VAKANTIEGELD"

stond in vette letters boven het artikel gedrukt. Ze lazen niet alleen over hun eigen avonturen, ze kwamen ook veel te weten over de drie dieven. De pompbediende, nog

steeds niet door de politie gevangen, bleek Willem Geurts te heten. Met zijn broer en een knecht van een expeditiebedrijf uit Brunskoop vormde hij een trio. De drie mannen hadden in waarenhuizen, winkels en woningen te Rijndam drie jaar lang allerlei goederen gestolen, zonder ooit betrapt te zijn. De goederen verkochten ze aan helers in andere steden. Het huisje in de polder en de schuur hadden ze als opslagplaatsen gebruikt. Ze waren volgens hun aan de politie afgelegde verklaringen na het bezoek van Pieter van Gelder en de twee anderen aan het pompstation argwaan gaan koesteren. Toen Pieter later rond het huisje kwam sluipen, werd hun achterdocht nog groter. Ze werden bang. Daarom hadden ze het beter gevonden de spullen van het huisje naar de schuur te brengen. De twee gevangen genomen dieven bleken niets af te weten van de diefstal van het schoolgeld, die aanleiding werd tot de achtervolging van Willem Geurts. Willem Geurts had zijn broer en de andere dief niets verteld over de diefstal van het vakantiegeld. De twee mannen waren woedend. „Door de schuld van m'n broer zijn wij gevangen genomen ... de scholieren achtervolgden hem, niet ons," schreeuwde zijn broer tijdens het verhoor. In de families van de eersteklassers werd het verhaal vele malen herlezen en de trotse vaders borgen de kranteknipsels zorgvuldig op in de foto-albums.

De volgende dag was de trots en de vreugde over het boeiende verhaal in het Rijndamse dagblad bij de eersteklassers danig gesloken. „Maar het vakantiegeld is niet teruggevonden," was de laatste zin van het artikel en die korte zin was de reden tot de ontevredenheid onder de klasgenoten van Paul Verkerk. Door hun toedoen waren twee dieven gevangen genomen en was een reeks van gemene diefstallen opgelost, maar toch ... hun werkelijke doel hadden ze niet bereikt. Om vijf voor tien groepten ze zwijgzaam samen voor de woning van meneer Veldman. De vrouw van de sportlersar liet twee van hen naar binnen: Hetty Bron en Wim Laarmans. Ze liepen op hun tenen door de gang naar de kamer waar meneer Veldman in bed lag.

„U ziet er goed uit hoor," zei Hetty na de hartelijke begroeting.

„Ik voel me ook weer zo sterk als een reus ... maar tja, ik moet toch blijven rusten, m'n vrouw past op mij als een kloek op haar laatste kuiken," grapte meneer Veldman. Natuurlijk had ook de sportleraar het verhaal in de krant gelezen en hij verklaarde trots. „Jongens, jullie hebben uitstekend werk geleverd. Toen ik nadacht over het geval, voordat ik dat ongeluk kreeg, was ik al half van plan de politie in te schakelen. Dat leek mij werkelijk de beste manier van handelen. Maar jullie hebben het toch zonder politiehulp voor elkaar gebracht... Gefeliciteerd!"

„Jawel meneer, maar het vakantiegeld is nog niet gevonden," zei Wim Laarmans met een bedrukt gezicht.

„Dat is natuurlijk erg jammer. Maar ik geloof vast en zeker dat ook die Willem Geurts nog gevangen zal worden genomen en wie weet vinden de politiemannen dan ook het geld," meende meneer Veldman. Maar aan de nog steeds sombere gezichten van Hetty en Wim kon hij duidelijk zien dat ze zijn woorden in twijfel trokken.

„Kop op ... nooit de moed opgeven," zei meneer Veldman daarom. Het hielp niets, de gezichten van de twee bleven bewolkt.

„Jongens, nu moeten jullie weggaan, hoor" klonk de stem van mevrouw Veldman, die haar hoofd om de deur had gestoken.

„Wat heb ik jullie gezegd... ik word nog beter bewaakt dan een gevangene," lachte meneer Veldman. De vrouw van de sportleraar bracht het tweetal naar de voordeur en even later stonden Hetty en Wim weer bij de anderen.

Ze besloten gezamenlijk naar het hoofdbureau van politie te gaan. „Misschien is die Willem Geurts vanmorgen wel gearresteerd," zei Hans de Kloet hoopvol. Zijn hoop, die door de anderen gedeeld werd, was echter ongegrond; de dief bleek nog steeds niet gepakt te zijn. Was hij soms naar het buitenland gevlucht? Hetty vroeg het aan de inspecteur, die haar en Hans te woord stond.

„Dat lijkt me hóógst onwaarschijnlijk. Het signalement van Willem Geurts is bij alle grensposten bekend. Nee, ik geloof eerder dat hij zich in Rijndam of in de omgeving van Rijndam verschanst heeft, om later te verdwijnen als de jacht geluwd is ..." vertelde de inspecteur.

„Maar de jacht mag niet luwen, meneer. ..." riep Hetty verschrikt. De inspecteur glimlachte en zei: „Natuurlijk doen wij ons uiterste best om hem in te rekenen. Maar we kunnen niet voortdurend met dezelfde zaak bezig blijven. Onze ervaring is, dat een dief als Willem Geurts op de een of andere dag tegen de lamp loopt. Het kan kort of lang duren, eenmaal valt hij in handen van de politie en dan wacht hem de eel."

Hetty en Hans keerden hevig teleurgesteld naar de anderen terug. Voordat de jongens en meisjes uit elkaar gingen, spraken ze af de volgende morgen zoals gebruikelijk om tien uur voor de school samen te komen. Dan konden ze nog wat napraten over hun avonturen en over de komende vakantietocht naar Texel. Ze beschouwden de dievenjacht allemaal als afgelopen. Maar daarin vergisten zij zich.

Wat staat hun nu nog te wachten? En wat zit voor jullie nog in het vat? Een weekje geduld, dan weten jullie het!

HEB JE DIE AL ?

VOETBAL DISCIPLINE

De nationale voetbalbond in Haïti heeft kort geleden bepaald dat voetballers die door de scheidsrechter tijdens 'n wedstrijd uit het veld worden gestuurd, voor straf een opstel moeten schrijven over de discipline op het veld. Is het opstel goed, dan mogen ze de volgende keer weer mee doen, zo niet, dan worden ze voor langere tijd geschorst. Volgens de laatste berichten zou er sinds deze maatregel genomen is, geen enkele speler uit het veld zijn gestuurd.

ZO KOUD WAS HET

Hoe koud het in de winter van het vorige jaar wel is geweest, blijkt uit het feit dat, toen de kinderen uit een dorp in de Ardennen op een ochtend in januari op school kwamen, de inkt in hun vulpennen bevroren was. Ook de inkt die in flessen in 'n kast werd bewaard, was in ijs veranderd. De lessen konden daardoor geen voortgang vinden..
In Antwerpen wilden de leerlingen van een middelbare school, ook vrij vanwege de kou.
Zij demonstreerden voor de school en droegen een spandoek mee waarop stond „geen les in een koelkast".

ditjes en datjes van Donald Duck

J[illegible] herinnert je natuurlijk wel [illegible] serie postzegels die in Nederland werd uitgegeven [illegible] het hele telefoonnet in ons [illegible]nd geautomat[illegible]rd was. No[illegible] [illegible] h[illegible] lang geleden [illegible]ssen ook de telefoona[illegible]n in het groothertogdom [illegible]burg allemaal automatisch [illegible]den. In dit land verscheen [illegible] gelegenheid van dit feit de postzegel die je hier ziet afgebeeld. Als we ons nu eens niet in het verleden verdiepen, zoals we dat dikwijls bij postzegels doen, maar in de toekomst kijken, dan zien we dat we wat de telefoon betreft op weg zijn naar een automa[illegible] wereldtelefoonverkeer. Deskundigen hebben hiervoor reeds thans [illegible] speciaal cijfercodesysteem [illegible]rpen. Amerika kreeg het nein[illegible]mmer 1, Rusland no 7, de landen in Afrika 2 (bijvoorbeeld Ghana 233, Zuid-Afrika 263, Egypte 215). Nederland krijgt in dit verband het getal 31, België 32, Frankrijk 44. Over ongeveer veertig jaar verwacht men dat er over de hele wereld zeshonderd miljoen telefoonabonnees zullen zijn, die elkaar automatisch zullen kunnen bereiken. Op het ogenblik zijn er op onze aardbol ongeveer 100 miljoen telefoonaansluitingen.

DIEF MET MUIZEN

De politie in San José in Californië zoekt een merkwaardige winkeldief. Deze man gaat namelijk af en toe een modezaak voor dameskleding binnen en haalt dan een doos te voorschijn waaruit hij een stuk of drie flinke muizen laat ontsnappen.
De verkoopsters beginnen dan natuurlijk te gillen en klimmen op stoelen en toonbanken.
Van die gelegenheid maakt de dief dan gebruik om gauw een paar dure japonnen of kostbare bontmantels weg te nemen en zich daarmee zo snel het hem maar mogelijk is uit de voeten te maken.

ZANDLOPER PUZZEL

In deze zandloper woorden van links naar rechts invullen. Na nummer een bestaan deze steeds uit de letters van het voorgaande woord min één, na nummer vijf wordt dat min één plus één.
1 zetel op fiets 2. de stand der edelen 3 laag land tussen twee hogere gedeelten 4 muzieknoot 5. medeklinker. 6 oude lengtemaat 7 huid 8. tegenovergestelde van weinig 9 koop je bij de slager

Luister hoe Klein Jantje zingt
Tussen groene huisjes,
Waar het zonlicht speelt en blinkt
Op de gouden pluisjes.
Tierelier, wat een plezier!
't Vogeltje tript daar en hier
Langs de dichte kluisjes...

Zie toch, wat er nù gebeurt...
Venstertjes gaan open!
Zacht en teder groen gekleurd
Komen ze eruit gekropen,
Tierelier, wat een plezier!
Lenteblaadjes, daar en hier,
Zwierig uitgelopen.

Kijk eens, hoe Klein Jantje doet.
Malle, blije vogel!
Roets, hij kent zijn kunstjes goed,
Kleine veren kogel
Tiere, hip-trip, tierelier,
Lentefee kijkt met plezier
Naar zijn raar gegoochel.

1. aadel
2. adal
3. dal
4. la
5. l
6. al
7. vel
8. vaal
9. vlaas

TOM POES en het GOUDEN BOEK

IK WIL ER UIT!!
STIL TOCH.
WE ZIJN IN HET KASTEEL VAN DE SCHONE SLAAPSTER!
MAAK HAAR NIET WAKKER!
W-WAT IS DAT?
BONG
BONG
HÈ?
HOE KAN DAT? IK HEB NOG GEEN HONDERD JAAR GESLAPEN!
KIJK NU EENS WAT JE GEDAAN HEBT. NU HEEFT ZE NIET EENS KUNNEN UITSLAPEN.
OCH HEDEN. DAT SPIJT ME.

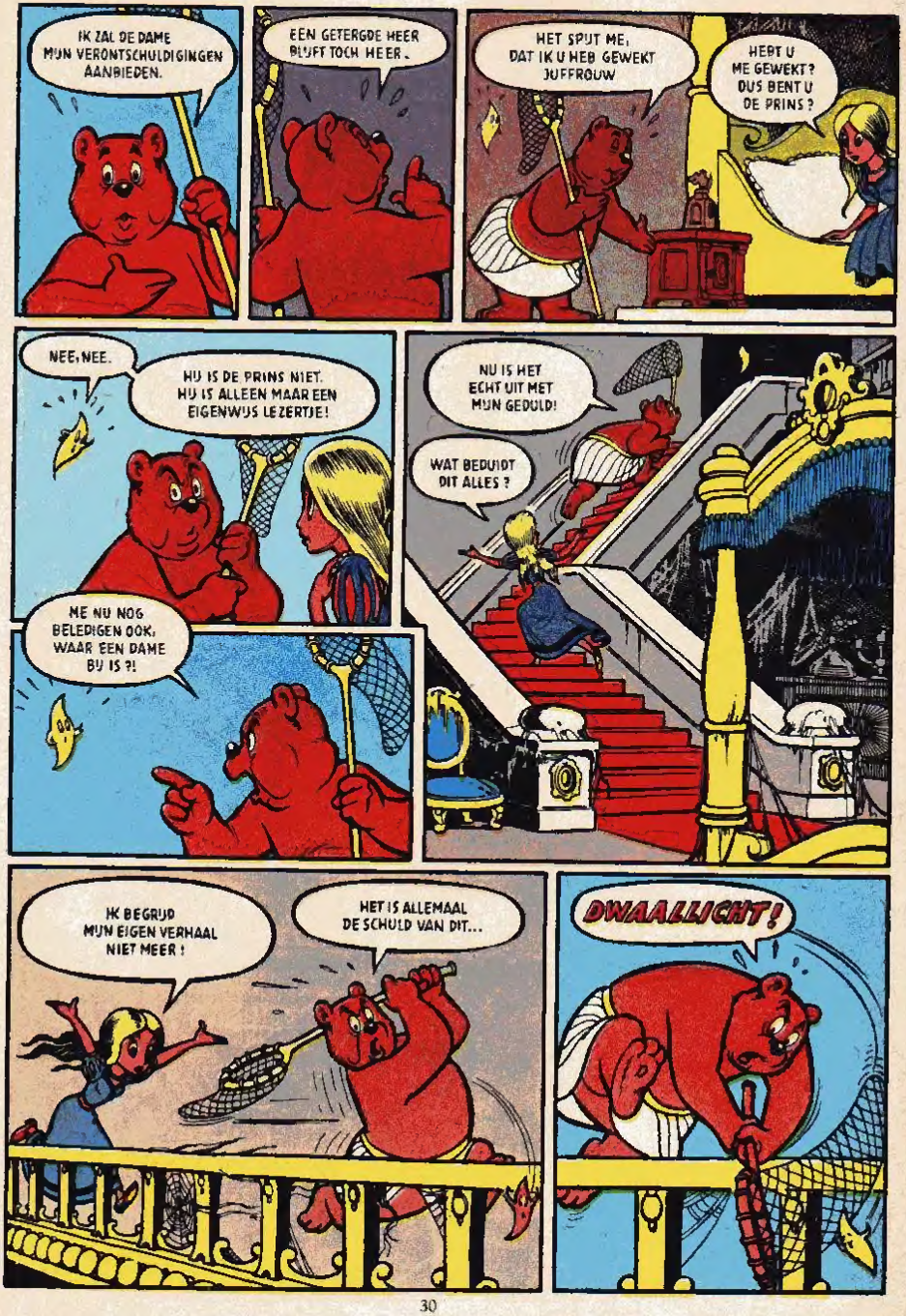
IK ZAL DE DAME MIJN VERONTSCHULDIGINGEN AANBIEDEN.
EEN GETERGDE HEER BLIJFT TOCH HEER.
HET SPIJT ME, DAT IK U HEB GEWEKT JUFFROUW
HEBT U ME GEWEKT? DUS BENT U DE PRINS?
NEE, NEE.
NU IS DE PRINS NIET. NU IS ALLEEN MAAR EEN EIGENWIJS LEZERTJE!
NU IS HET ECHT UIT MET MIJN GEDULD!
WAT BEDUIDT DIT ALLES?
ME NU NOG BELEDIGEN OOK, WAAR EEN DAME BIJ IS?!
IK BEGRIJP MIJN EIGEN VERHAAL NIET MEER!
HET IS ALLEMAAL DE SCHULD VAN DIT...
DWAALLICHT!

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86451. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. 1964 Walt Disney Productions.

WIN WAT JE ZO GRAAG HEBBEN WILT!

EEN NIEUWE, LEUKE ZAANHAGEL-QUIZ

Bob Wallegh - „oom Bob" voor duizenden jongens en meisjes - komt voor Jullie met een nieuwe vragenquiz van Cacao de Zaan.

De Zaanhagel Hersengymnastiek van Caceofabriek DE ZAAN

Let eens op: hieronder staan zes leuke vragen die elk meisje en elke jongen gezellig aan het puzzelen zullen zetten. Het gaat er nu in de eerste plaats om die vragen goed te beantwoorden om mee te dingen naar een van de vele fijne prijzen. Kopen wat je zo graag hebben wilt!

HIER KOMEN DE VRAGEN:

1 *Wat betekent dit verkeersbord?*

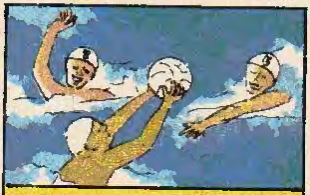

2 *Waterpolo! Hoeveel spelers heeft een waterpoloploeg?*

3 *Hoe heet deze toren?*

4 *Welke Nederlandse stad heeft dit wapen met sleutels?*

5 *Hoe laag werd er gevochten in de 80-jarige oorlog?*

6 *Hoe heet zo'n afdaling bij skiën?*

WAT JE MOET DOEN

Heb je de, naar je mening, juiste antwoorden gevonden, stuur die dan vóór 15 april e.s. in op een briefkaart naar:

Bureau Schippers, Postbus 841, Amsterdam

Plak daar dan ook het dekseltje van het pakje Zaanhagel op.

1e prijs kopen wat je wilt tot max. f 100.-

2e prijs kopen wat je wilt tot max. f 75.-

3e - 7e prijs kopen wat je wilt tot max. f 50.-

8e - 12e prijs kopen wat je wilt tot max. f 25.-

13e - 22e prijs kopen wat je wilt tot max. f 10.-

20 troostprijzen kopen wat je wilt tot max. f 5.-

Bob Wallegh beoordeelt alle inzendingen. Iedereen die meedoet krijgt van Cacao de Zaan in elk geval bericht over de uitslag. We hopen, dat dan ook jouw naam bij de gelukkige winnaars staat . . . !

En nu:

aan het werk en . . .

veel succes!!